

Onderwerp: Sint Eustatius...

Van: Jan Meijer en Mia van Deelen <jhtm.nl@gmail.com>

Datum: 13-02-19 20:56

Aan: cie.kr@tweedekamer.nl

Sint Eustatius, 13 februari 2019.

Geachte voorzitter en leden van de Commissie Koninkrijksrelaties,

Aan een kant begrijp ik het wel: de orde van grootte van Sint Eustatius is gelijk aan die van de kleinere dorpen in Europees Nederland. Dan is het niet zo gek dat op het niveau van de Tweede Kamer de dorpsbelangen geen of slechts marginaal aandacht krijgen (zoals vandaag in het Algemeen Overleg waarin in ongeveer vier uur tijd ongeveer twintig agendapunten de revue passeren). In een vergaderstructuur met een eerste en een tweede termijn en een beperkte spreektijd voor allen kiest iedereen – begrijpelijkerwijs – zijn of haar krenten uit de pap. Niet alle agendapunten krijgen dan de aandacht. Een 'fact of life'.

Aan de andere kant is het natuurlijk zo dat 'Den Haag' Sint Eustatius vorig jaar wel zo belangrijk vond om er een bestuurlijke ingreep te doen vanwege geconstateerde 'verwaarlozing'. Vanuit dit gezichtspunt is het juist weer opvallend hoe lichtvaardig de controlerende rol van het parlement wordt opgepakt. Bij een werkbezoek aan het eiland wordt u door de regeringscommissaris aan de hand gehouden bij wat u te zien of wie u te spreken krijgt en de tijd is dan te kort om zich een weloverwogen en uitgebalanceerde mening te vormen. Ik kan u dat overigens moeilijk kwalijk nemen en dat doe ik dan ook niet. De omstandigheden zijn nu eenmaal niet anders.

Vanuit bovenstaande afweging lijkt het me dan correct om u te blijven informeren over hoe de dingen hier gaan. En ook ik zie dan de uitdaging om op hoofdlijnen te blijven en niet in dorps details te vervallen. De belangrijkste omissie in mijn ogen is de eenzijdige blik waarmee het reilen en zeilen op Sint Eustatius wordt beschouwd. Als in het Algemeen Overleg wordt opgemerkt dat projecten in de steigers staan en binnenkort zichtbaar zullen worden is dat een impliciete bevestiging van mijn kritiek dat geen of nauwelijks overleg (vooraf!) heeft plaatsgevonden.

Elders wordt door anderen bedacht wat goed is voor Sint Eustatius, waarmee ik overigens niet meteen wil zeggen dat alles wat in de projectenpijplijn zit fout of slecht is, maar in termen van betrokkenheid, draagvlak of inbreng van praktische, lokale ervaring wordt toch een belangrijke slag gemist. En dat allemaal omdat de Staatssecretaris haast heeft? Ik denk het niet. Weliswaar speelt dat mee maar Europees Nederlandse adviseurs en ambtenaren hebben nu eenmaal de neiging snel tot effectieve resultaten te willen komen en gaan dan voorbij aan de lokale trots en cultuur.

En zo gaat het al decennia- om niet te zeggen eeuwenlang zodat er vanzelf een zekere gelatenheid onder de bevolking ontstaat waarbij een enkeling zich ontwikkelt tot een actieve en gefrustreerde tegenstander (die Europees Nederland dan wel zelf heeft gekweekt). Het helpt natuurlijk ook niet dat het overgrote deel van de bevolking relatief laag ontwikkeld is. En het helpt dan evenmin wanneer het intervenierende bestuur (i.c. de regeringscommissaris) voortgaat met een niet transparante werkwijze. Vanzelf ontstaat er dan een vorm van lethargie die zich kenmerkt door een houding van "of ik nu door de kat of de hond wordt gebeten, pijn doet het altijd".

Graag zie ik het intervenierende bestuur voortgaan met goede dingen voor de mensen maar dan wel met een grote impuls op het gebied van de communicatie erover met de lokale bevolking. En dan graag in de vorm van overleg en niet met uitsluitend mededelingen waarop geen inbreng meer mogelijk is. Nogmaals, de betrokkenheid en het draagvlak zal erdoor worden vergroot. Het gaat immers niet alleen om de goede techniek der dingen maar ook om het (her)winnen van vertrouwen. Mijn inschatting op dit moment is dat het vertrouwen in de goede zorg door Europees Nederland voor Sint Eustatius onder de lokale bevolking op dit moment slechts marginaal is. En als dat niet is of wordt gezien dan zou u zich moeten afvragen hoe dat komt. De Statiaan heeft inmiddels wel geleerd dat het innemen van een helder standpunt of het uitspreken van een heldere mening niet risicovrij is. De vraag is dan natuurlijk of de bestuurder (en zijn Europees Nederlandse adviseurs) dit wel *wil* zien.

Met vriendelijke groet,

Ir. J.H.T. (Jan) Meijer MBA,
bijna vijf jaar woonachtig en werkzaam op Sint Eustatius,
Bellevueroad 4, Upper Round Hill,
Sint Eustatius, Caribisch Nederland.